

Talous- ja sosiaalikomitean lausunto aiheesta ”Komission tiedonanto neuvostolle, Euroopan parlamentille, talous- ja sosiaalikomitealle ja alueiden komitealle Periaatteita ja suuntaviivoja yhteisön audiovisuaalipolitiikalle digitaaliaikaa varten”

(2001/C 14/22)

Komissio päätti 22. joulukuuta 1999 Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 262 artiklan nojalla pyytää talous- ja sosiaalikomitean lausunnon edellä mainitusta tiedonannosta.

Asian valmistelusta vastannut ”liikenne, energia, perusrakenteet, tietoyhteiskunta” -jaosto antoi lausuntonsa 8. syyskuuta 2000. Esittelijä oli Peter Morgan, mutta hänen erottua tehtävästään jaosto nimitti 18. lokakuuta 2000 Clare Carrollin hänen tilalleen.

Talous- ja sosiaalikomitea hyväksyi 19. lokakuuta 2000 pitämässään 376. täysistunnossa seuraavan lausunnon. Äänestyksessä annettiin 75 ääntä puolesta ja 4 vastaan 6:n pidättyessä äänestämästä.

1. Johdanto

1.1. Tiedonannolla ”Periaatteita ja suuntaviivoja yhteisön audiovisuaalipolitiikalle digitaaliaikaa varten” komissio pyrkii tiedottamaan seuraaviksi viideksi vuodeksi suunnittelemaasta strategiasta asianomaisille osapuolille.

1.2. Tiedonanto tulee sopivaan aikaan, sillä digitaalitekniikka merkitsee voimakkaita muutoksia audiovisuaalialalle. Komissio toteaa: ”Av-sektorin sääntelyllä pyritään turvaamaan tietyt yleiset edut, kuten kulttuurinen ja kielellinen monimuotoisuus, alaikäisten suojelu ja kuluttajansuoja. Tekninen kehitys ei aseta niitä kyseenalaisiksi, mutta viime vuosina käytyjen laajojen kuulemisten perusteella vaikuttaa, että tulevaa varten tarvitaan uudenlaista sääntelyfilosofiaa ja -tekniikka”⁽¹⁾.

1.3. TSK kannattaa komission omaksumia sääntelyperiaatteita. Komitea tuntee lisäksi ne haasteet, joita näille periaatteille aiheuttavat monikanavainen digitaali-tv sekä rajoittamaton pääsy Internet-sivujen maailmaan.

1.4. Yhteisön toimintatapa perustuu nyt erillisiin lähestymistapoihin yhtäältä välitysinfrastruktuurin ja toisaalta sisällön sääntelyn osalta. Komission kaavailemat pääinfrastruktuurit ovat Internet tietotekniikkaympäristössä, Internetin kautta tapahtuvat audiovisuaaliset lähetykset, television kautta tapahtuvat audiovisuaaliset lähetykset sekä television kautta tapahtuvat Internet-lähetykset. Elokuvasaleihin ja televisioon tarkoit-

tuja perinteisiä audiovisuaalisia elokuvia ja tv-ohjelmia voidaan säännellä yleisen edun vuoksi, ja niitä voivat valvoa lasten vanhemmat. Internetiä on vaikeampi valvoa, vaikka sen vastaanottoa tv-laitteisiin voidaan fyysisesti kontrolloida. Internetin osalta web-sivujen selkeämpi luokittelu voisi olla askel oikeaan suuntaan. Komitean yksityiskohtaisemmat kommentit sääntelypolitiikasta esitetään jäljempänä nyt käsillä olevassa lausunnossa tarkasteltaessa komission ehdotuksia. Seuraavassa käsitellään komission ehdotuksia luku luvulta.

2. Audiovisuaalialan merkitys (luku 1)

2.1. Tiedonannon mukaan av-ala on tärkeä kahdesta syystä. Ne ovat

- talouskasvu ja työllisyys
- alan yhteiskunnalliset, kulttuuriset ja koulutusvaikutukset.

2.2. Näille kahdelle tekijälle ei kuitenkaan tiedonannossa anneta samaa painoarvoa: ”Taloudelliset seikat ja alan työllistämispotentiaali on selvästikin otettava huomioon yhteisön politiikkaa muotoiltaessa, mutta lähtökohtana siinä on kuitenkin audiovisuaalisten viestinten yhteiskunnallinen ja kulttuurinen rooli”.

2.3. TSK kannattaa tiedonannossa esitettyä näkemystä audiovisuaalisista viestimistä: ”Audiovisuaalisilla viestimillä on keskeinen rooli modernin demokraattisen yhteiskunnan toiminnassa. Tällainen yhteiskunta ei voi toimia ilman vapaata tiedonvälitystä. Lisäksi audiovisuaaliset viestimet ovat keskeissä asemassa yhteiskunnan arvojen kehityksessä ja välittymisessä. Tämä ei johdu pelkästään niiden vahvasta vaikutusvallasta

(1) Ks. TSK:n 22. syyskuuta 1999 antama lausunto aiheesta ”Ehdotus neuvoston päätökseksi yhteisön osallistumisesta Euroopan audiovisuaalialan seurantakeskuksen toimintaan”, EYVL C 329, 17.11.1999 sekä TSK:n 29. huhtikuuta 1998 antama lausunto lähentymistä koskevasta vihreästä kirjasta, EYVL C 214, 10.7.1998.

siihen, mitä tietoja ja millaisia kuvia maailmasta ihmisille välitetään, vaan myös siitä, että tietojen ja kuvien hahmottamiseen käytettävät käsitteet ja luokitukset – poliittiset, yhteiskunnalliset, etniset, maantieteelliset, psykologiset jne. – saadaan juuri näiden viestinten kautta. Näin ollen ne osaltaan määrittävät paitsi sen, mitä ihmiset maailmasta näkevät, myös sen, miten he maailman näkevät.”

2.4. Tämän näkemyksen perusteella komissio päätelee, ettei audiovisuaaliala ole vain yksi toimiala muiden joukossa ja ettei se pelkästään tuota tuotteita myytäväksi markkinoilla muiden tuotteiden tapaan. Se on luonteeltaan kulttuuritoimintaa, ei kaupallista toimintaa. Tämä ei varmastikaan ole Hollywoodin, Bollywoodin tai Pinewoodin johtoajatukseksi; ne pyrkivät selvästikin nimenomaisesti tyydyttämään markkinoiden viihdekysyntää. Vaikkakin komitea siis kannattaa etnisen ja kulttuurisen moninaisuuden periaatteita ja tunnustaa audiovisuaalipolitiikan ”esimerkillisen” aseman Euroopassa, komitea uskoo, että komission asiakirjassa mainittu alan kauppavaje tulee todennäköisesti jatkumaan niin kauan kuin ”markkinoita” pidetään tärkeysjärjestyksessä toissijaisina.

2.5. Niinpä TSK ehdottaa, että EU:lla tulisi audiovisuaalipolitiikassaan yhteiskunnallisten, kulttuuristen ja koulutuksellisten tavoitteiden lisäksi olla kaksi perusuonteista kaupallista tavoitetta:

- tuonnin asteittainen korvaaminen EU-markkinoilla
- sellaisten vientistrategioiden kehittäminen, joilla tähdätään maailmanmarkkinoille.

Yhdysvaltojen kanssa käytävän audiovisuaalialan kaupan nykyistä vajetta voitaisiin pienentää näiden tavoitteiden avulla. Tämä edellyttää tiettyjä toimenpiteitä, kuten audiovisuaalinvestointien verohuojennuksia, jotta erityisesti pk-yrityksiä houkuteltaisiin investoimaan alaan.

2.6. Tuonti voidaan korvata kahdella tavalla. Jäsenvaltioiden yhteistuotannolla ja EU:n tukivarojen käytöllä on selvästi mahdollisuuksia tässä yhteydessä. Kansainvälisen levityksen osalta oletuksena on, että menestyksekkäät tuotteet voisivat käännoksin varustettuina käydä kaupaksi myös muissa jäsenvaltioissa, koska ne heijastavat yhteisiä eurooppalaisia kulttuuriarvoja. Media II -ohjelma on suunniteltu helpottamaan tällaista levitystä. Tässä yhteydessä kulttuurinen moninaisuus voi olla eduksi.

2.7. TSK:n mielestä tällainen tuonninkorvausstrategia voi edistää Euroopan kulttuuri- ja kieliperinnettä stimuloiden samalla tuotantosektorin talouskasvua. Ainoana huolenaiheena on, että kanavien nykyisenkaltaisen lisääntymisen seurauksena EU-tuotanto voi yhä hukkuu tarjontaan.

2.8. Komission vientistrategia, sellaisena kuin se tiedonannossa esitetään, on käytännössä olematon. Tämä on suuri puute komission suunnitelmassa. Tarvitaan strategiaa, jonka avulla tarjotaan viihdetuotantoa maailmanmarkkinoilla käytetyillä kielillä. Menestyksekkäiden yritysten myyntitoiminta tapahtuu kaikilla toimialoilla asiakkaan kielellä. Yksi tärkeä mainitsematta jäänyt mahdollisuus on käyttää yhteisömaiden kieliteollisuutta näiden kielten maailmanlaajuisen kulttuurisen levinneisyyden hyödyntämiseen.

2.9. Joka tapauksessa on otettava huomioon audiovisuaalialan erityistarpeet sellaisissa maissa, joiden audiovisuaalikapasiteetti on vähäinen, sekä suppeilla kieli- ja maantieteellisillä alueilla. Koska monikielisyys on Euroopan suuri rikkaus, sitä on tuettava nykyisen teknologiakehityksen avulla hyödyntämällä digitaalijärjestelmiä (esimerkiksi monikielistä DVD-tekstitystä).

2.10. Kilpailupolitiikka lienee sopiva ja tehokas väline torjua hallitsevan aseman muodostumista sekä uusien digitaaliviestimien omistuspuhjan keskittyessä että moniarvoisuutta vaalittaessa.

2.10.1. Komitea esittää, että komissio tutkisi, olisiko Euroopan laajuisesti asianmukaista soveltaa samantapaista kilpailuoikeusjärjestelmää kuin Yhdysvalloissa ja estää samoja taloudellisia operaattoreita toimimasta audiovisuaalialan eri tasoilla (suunnittelussa, tuotannossa, jakelussa ja esittämisessä).

2.10.2. Audiovisuaalialan eurooppalaisten operaattoreiden vaatiman oikeusvarmuuden saavuttamiseksi TSK kehottaa komissiota laatimaan ”suuntaviivat eurooppalaisen audiovisuaalialan tukimuodoille”. Suuntaviivoissa noudatettaisiin perustamissopimuksen kulttuurimääräyksiä ja mahdollistettaisiin tukien myöntäminen ottamalla huomioon useita osatekijöitä. Lähtökohtana olisi tiettyihin tekijöihin pohjautuva pisteytysjärjestelmä, jossa myönnettäisiin esimerkiksi tietty määrä tukea myytyjä pääsylippuja kohden, prosentuaalisesti televisioyhtiön mahdollisesti hankkimia elokuvia kohden jne.

3. Yhteisön audiovisuaalipolitiikan tavoitteet ja keinot (luku 2)

3.1. TSK myöntää, että audiovisuaalialalla on yhteisöaloitusten avulla saavutettu edistystä:

- televisio ilman rajoja -direktiivin⁽¹⁾ avulla luotiin tarvittavat puitteet rajatylittävälle lähetyksille
- Media I- ja Media II-ohjelmat⁽²⁾ tukevat alaa tärkeällä tavalla; Media II:n keskittyminen tuotannon levitykseen edistää kansallisen audiovisuaalisen tuotannon jakelua kansainvälisille markkinoille
- lähetyksstandardien teknologinen innovaatio on ollut digitaaliseen medialle yhtä tärkeää kuin GSM-standardit matkapuhelimille
- myös Info 2000 -ohjelma on tärkeä.

3.2. TSK on yhtä mieltä siitä, että digitaalitelesio vaatii uusia samansuuntaisia aloitteita ja että tutkimuksen ja kehityksen viides puiteohjelma tulee edistämään merkittävästi audiovisuaalialan kehitystä EU:ssa. Erityisesti komitea korostaa ”käyttäjystävällinen tietoyhteiskunta” -ohjelmaa ja kahta avaintoimintakokonaisuutta, ”multimedian sisältö ja työkalut” sekä ”kansalaisille tarkoitettut järjestelmät ja palvelut”.

3.3. Komitea pitää edelleen tärkeänä koordinoitua ja yhteistyön lisäämistä muiden audiovisuaalialaa koskevien yhteisaloitteiden ja erityisesti *Eureka Audiovisualin*⁽³⁾ kanssa.

4. Audiovisuaalialan sääntelyn periaatteet digitaaliaikana (luku 3)

4.1. TSK pitää komission viimeaikaisten kuulemismenettelyjen laajuutta ja tehokkuutta kiitettävänä ja kannattaa viittä sääntelyä koskevaa yleistä periaatetta viestintäinfrastruktuurin kehittämiseksi.

4.2. Komitea kannattaa ajatusta, jonka mukaan suhteellisuusperiaate audiovisuaalialaan sovellettuna merkitsee sitä, että ”sääntelyssä olisi rajoituttava siihen, mitä tarvitaan kulloisenkin tavoitteen saavuttamiseksi” ja että tästä syystä ”yhteisö selviytyy

muutoksista parhaiten olemassa olevien välineittensä ja periaatteidensa pohjalta ja tukemalla tarvittaessa itsesääntelypyrkimyksiä”.

4.2.1. Kun otetaan huomioon digitaalitekniikan kehitys, yhteisön nykyiset säännöt olisi mukautettava pikimmiten audiovisuaalialaan, jotta saavutetaan oikea tasapaino tällä hetkellä voimassa olevien peruseriaatteiden soveltamisen ja käynnissä olevien teknisten muutosten välillä.

4.3. TSK on jo ilmaissut olevansa yhtä mieltä siitä, että audiovisuaalituotteiden sisällön ja viestintäinfrastruktuurin sääntely tulee erottaa toisistaan. Näin komitea kannattaa myös tiedonannon kolmannen luvun toisessa kohdassa esitettyjä päätelmiä.

4.4. TSK on yhtä mieltä siitä, että ”digitaalinen vallankumous ei aseta kyseenalaiseksi sitä, että audiovisuaalipolitiikassa on määriteltävä siihen kuuluvat yleiset edut ja tarvittaessa suojeltava niitä sääntelyn avulla” ja että ”teknisen kehityksen johdosta on jatkuvasti arvioitava käytettäviä keinoja”. Internet on tästä hyvä esimerkki.

4.4.1. TSK katsoo, ettei yleisen edun mukaisia tavoitteita saa jättää noudattamatta digitaaliajan vuoksi. Tällaisia tavoitteita ovat muun muassa sanan- ja mielipiteenvapaus, moniarvoisuus, kulttuurinen ja kielellinen monimuotoisuus, alaikäisten ja ihmisarvon suojeleminen sekä kuluttajansuojeleminen. Komitean mielestä näiden periaatteiden säilyttäminen ja vahvistaminen on myönteistä, koska niillä on demokratiassa perusuonteinen tehtävä.

4.5. TSK katsoo, että yleisradiotoiminnalla on julkisena palveluna kulttuurinen, yhteiskunnallinen ja demokraattinen tehtävä, josta kaikki hyötyvät, ja se on siksi erittäin merkittävä demokratian, pluralismin, sosiaalisen yhteenkuuluvuuden sekä kulttuurisen ja kielellisen monimuotoisuuden takaaja.

4.5.1. Viestimet tarjoavat uudessa teknisessä ympäristössä yhä monipuolisempia ohjelmia, mikä kasvattaa julkisen palvelun velvoitteiden piiriin kuuluvien yleisradioyhtiöiden kokonaistehtävän merkitystä.

4.5.2. Komitea on sitä mieltä, että julkisia palveluita tuottavan yleisradiotoiminnan kyky tarjota väestölle laadukkaita ohjelmia ja palveluita, jotka on tarkoitettu suurelle yleisölle, on säilytettävä ja sitä on vahvistettava, mukaan luettuina digitaalitoimien kehittäminen ja monimuotoistaminen.

4.6. TSK kannattaa komission näkemystä itsesääntelystä ja erityisesti vaatimusta, jonka mukaan suuret, asemansa vakiinnuttaneet yritykset eivät saa määritellä pelisääntöjä.

4.6.1. TSK katsoo, että

- itsesääntelyllä voitaisiin täydentää tehokkaasti digitaaliajan mukaista säännöstöä

(1) KOM(95) 86 lopullinen; TSK antoi 13. syyskuuta 1995 lausunnon aiheesta ”Ehdotus Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi televisio-toimintaa koskevien jäsenvaltioiden lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta”, EYVL C 301, 13.11.1995.

(2) Ks. TSK:n lausunto aiheesta ”Ehdotus neuvoston päätökseksi Media II -ohjelmasta (1996–2000)”, EYVL C 256, 2.10.1995.

(3) Eureka Audiovisual on yleiseurooppalainen hallitustenvälinen organisaatio, joka perustettiin vuonna 1989 ja jonka tavoitteena on edistää Euroopan audiovisuaalituotantoa. Siinä on 35 jäsentä (jäsenvaltiot, Euroopan komissio ja Euroopan neuvosto assosioituneina jäseninä).

- uusien viestinpalveluiden itsesääntelyä harkittaessa on lisäksi otettava huomioon kolmansien osapuolten, erityisesti kuluttajien intressit.

4.7. TSK korostaa periaatetta, jonka mukaan sääntelyelinten tulee olla riippumattomia hallituksista ja operaattoreista. TSK suhtautuu myönteisesti ajatukseen perustaa ”Eurooppalainen audiovisuaalifoorumi”, johon osallistuisivat teollisuus ja asianomaiset tahot, kuten jakelun ammattilaiset ja operaattorit, audiovisuaalialan sääntely- ja itsesääntelyelimet, Internetin ja tietojenkäsittelyohjelmien sisällön laatuluokittelusta vastaavat organisaatiot sekä erikoistuneet kuluttajajärjestöt. Foorumissa pohdittaisiin sitä, miten audiovisuaali- ja multimediatarjonnan sisällön arviointi- ja laatuluokittelumenetelmiä voidaan selkiyttää (elokuvat, televisio, Internet, videopelit, ”webcasting”).

4.8. Komitea pitää yleisesti ottaen tervetulleena komission ilmoitusta, joka mukaan yleiset EU-lainsäädännön periaatteet koskevat myös audiovisuaalialaa.

5. Sääntelyyn liittyvät toimet (luku 4)

5.1. Komitea kannattaa yleisesti ottaen komission toimintaehdotuksia ja on niistä samaa mieltä.

5.2. Komitea kannattaa erityisesti komission ehdotusta tehdä kesäkuuhun 2002 mennessä riippumaton tutkimus eurooppalaisten teosten edistämistä koskevien ”televisio ilman rajoja” -direktiivin säännösten vaikutuksista. Komission mukaan tällainen tutkimus tarjoaa mahdollisuuden ”kulttuurisen ja kielellisen monimuotoisuuden edistämiseen käytettävien sääntely- ja tukivälineitten yleistarkasteluun audiovisuaalialan osalta”. Komitean mielestä olisi pyrittävä siihen, että kyseiset tuotteet olisivat riittävän houkuttelevia, jotta niitä voitaisiin markkinoida kilpailukykyisesti kaikkialla maailmassa heikentämättä kuitenkaan niiden kulttuurista ja kielellistä arvoa. Komission toiminnan tulisi näin ollen pohjautua seuraaviin seikkoihin:

- monikielisuuden ja eurooppalaisen kulttuurin monimuotoisuuden edistäminen
- laatutuotteiden vaatiminen ja uusien ilmaisukeinojen hyödyntäminen
- normien ja tuotteiden ehdoton yhteensopivuus tietojen vaihdon helpottamiseksi
- eurooppalaisille verkoille ja tuotteille tarkoitettujen tukijärjestelmien luominen
- multimediaan mukautettu koulutus, jossa tekninen oppiminen yhdistyy sisällön hallintaan
- jakelun ja tunnetuksi tekemisen tukeminen.

TSK odottaa kuitenkin, että tekniikan kehitys tekee vähitellen mahdolliseksi monikielisten audiovisuaalisten teosten⁽¹⁾ tuottamisen, mikä helpottaa kulttuuristen tavoitteiden saavuttamista.

5.3. Komitea tukee komission lähestymistapaa audiovisuaalisen sisällön käyttöönsaantiin ja yhtyy komission huoleen sosiaalisen ja kulttuurisen syrjäytymisen vaarasta. Erityisesti komitea on komission kanssa samaa mieltä siitä, että ”sisällön käyttöönsaantiin voi liittyä myös kysymyksiä kustannustasosta: kun olemassa on sosiaalisen syrjäytymisen vaara (yhteiskunnan jakautuminen niihin, joilla on tietoa ja niihin, joilla sitä ei ole), kuluttajien olisi saatava kyseinen sisältö käyttöönsä kohtuulliseen hintaan”.

5.3.1. TSK muistuttaa periaatteesta, jonka mukaan verkkojen ja sisältöjen käytettävyyden on tietoyhteiskunnassa kaikille kuluttajille taattava oikeus yleishyödyllisyyden, saatavuuden, syrjimättömyyden ja avoimuuden perusteiden mukaisesti. Eräät kuluttajien saatavilla olevaan sisältöön liittyvät tekniset erityisnäkökohdat, kuten sähköiset ohjelmaluettelot ja sisällön ehdollinen saanti sekä jakeluvälineiden saatavuuden ja sisällön valinnan väliset erinäiset tekniset järjestelmät edellyttävät erityissääntöjä kuluttajan valinnanvapauden suojelemiseksi.

5.3.2. Sisällön käyttöönsaanti merkitsee itse asiassa yhtäältä digitaalisen infrastruktuurin ja toisaalta siinä infrastruktuurissa välitettävän tiedon ja viihteen käyttöönsaantia.

5.3.3. Digitaalisen maatelevision ja terrestriksen radio- ja televisiojärjestelmän konvertoinnin tulee olla sisältöpolitiikassa yleisen edun mukaisia tavoitteita. Tästä periaatteesta seuraa, että julkiselle radio- ja televisiopalvelulle on taattava kaistaleveyttä käyttöön kaikkina aikoina ohjelmien ilmaista digitaalilähetystä varten.

5.3.4. Yksi komission selvästikin myöntämistä teknisistä epävarmuustekijöistä on digitaalisen jakeluinfrastruktuurin lopullinen muoto ja siten myös ”maksuttoman” sisällön määrittely.

5.3.5. TSK tukee sellaisen sääntelyn kehittämistä, joka takaa julkisen yleisradiotoiminnan tieto- ja viihdesisällön vapaan saannin digitaaliympäristössä. Erityisesti kotimaan uutisten kaltainen tietosisältö on ratkaisevan tärkeä demokratian asianmukaiselle toiminnalle.

5.3.6. Maksullisen viihteen osalta kohtuuhintaisuus ei ole sääntelyä vaativa kysymys. Radio- ja tv-toiminnan harjoittajat maksavat suuria summia lähetysoikeuksista ja on heidän itsensä asia hinnoitella lähetykset niin, että ne saavuttavat kyllin suuren yleisön investointikulujen peittämiseksi.

(¹) Ks. myös MLIS – Multilingual Information Society. www.hltcentral.org/hlt/mlis/.

5.4. Komitea on samaa mieltä komission kanssa tekijänoikeussuojan turvaamisen ja piratismiin vastustamisen tärkeydestä. Komitea toivoo, että tekijänoikeuksia ja niiden lähioikeuksia koskeva direktiivi annetaan nopeasti.

5.5. Komitea on komission kanssa samaa mieltä alaikäisten suojelua koskevista kysymyksistä. Komitea katsoo, että alaikäisten suojelu on digitaaliaikana yhä vaikeampaa ja että tästä syystä tarvitaan tiukempaa lähestymistapaa standardeihin ja menettelytapoihin. Esimerkiksi

- a) televisiolaitteisiin ja tietokoneisiin voitaisiin lapsia varten luoda suojajärjestelmiä, joilla voitaisiin turvata korkein mahdollinen suojelutaso; suojajärjestelmät voitaisiin poistaa tai niitä voitaisiin lieventää yksilöllisen tilanteen mukaan
- b) lasten ja ihmisarvon kunnioittamista sekä suojajärjestelmiä ja luokituksia koskevaa tietoa tulisi olla saatavilla Internet-sivuilla sekä myyntipaikoilla jaettavista esitteistä ja hiirimatoista
- c) ohjelmien ja sisältöjen luokittelun tulisi olla pakollista
- d) verkkotunnusten käytön avulla elokuvien luokitusjärjestelmä voitaisiin laajentaa Internetiin
- e) hyvä esimerkki positiivisesta ja ennakoivasta toimintatavasta on Saksan ”Kinder Kanalin” (lastenkanavan) laadukas ja houkutteleva ohjelmapolitiikka.

5.6. Komitea pitää tervetulleena komission ehdotusta teettää tutkimus uudesta mainontatekniikasta, jotta ”televisio ilman rajoja” -direktiivin säännöksiä voidaan tarvittaessa arvioida uudelleen. Komitea kannattaa komission näkemystä, jonka mukaan mainos on erotettava muusta sisällöstä niin, että kuluttajat ovat tietoisia vastaanottamastaan mainonnasta.

6. Yhteisön tukivälineiden kehittämisen periaatteet (luku 5)

6.1. Komitea kannattaa yleisesti ottaen ehdotettuja periaatteita, joiden on määrä ohjata yhteisön toimintaa tukivälineiden osalta.

6.2. Komitea toivoo kuitenkin komission selventävän ehdotustaan, jonka mukaan yhteisön tasolla on pohdittava syvällisemmin sitä, miten eri tukijärjestelmien täydentävyyttä voitaisiin vahvistaa yhtenäisen lähestymistavan luomiseksi. Merkit-

seekö tämä jäsenvaltioiden tukijärjestelmien kontrolloimista? Komitea katsoo, että tukijärjestelmiin kehitettävä yhtenäinen lähestymistapa ei saa vahingoittaa jäsenvaltioiden onnistuneita toimia.

6.4. Komitea kannattaa myös komission ehdotusta pyrkiä yhteisön lisäarvoon varmistamalla, että luodaan ”entistä voimakkaampi synergia niiden eri välineiden välillä, joilla edistetään sisällöntuotantoa tietoyhteiskunnassa”.

7. Tukijärjestelmiin liittyvä toiminta (luku 6)

7.1. TSK tukee komission tavoitetta, jonka mukaan Euroopan kulttuurinen ja kielellinen monimuotoisuus on turvattava ja sen vuoksi saatava osaksi tietoyhteiskunnan kehittämistä. Samalla TSK huomauttaa, että yksinomaisesti kulttuurista ja kielellistä monimuotoisuutta tukeva politiikka tuskin edistää oheistavoitetta eli kasvattaa Euroopan markkinaosuutta koko maailman audiovisuaalisessa viihdetuotannossa.

7.2. TSK on jo aiemmin ilmoittanut kannattavansa Media Plus-aloitetta⁽¹⁾.

7.3. TSK antaa lähiaikoina lausuntonsa eEurope-aloitteesta.

7.4. Tutkimuksen ja kehityksen viidenteen puiteohjelmaan sisältyvät toimet voivat olla tärkeitä EU:n audiovisuaalialan kehittämisen kannalta (ks. kohta 3.2).

7.5. TSK kehottaa komissiota toteuttamaan ehdotuksensa kokemusten vaihdosta jäsenvaltioiden välillä.

8. Yhteisön audiovisuaalipolitiikan ulkoinen ulottuvuus (luku 7)

8.1. Komitea kehottaa komissiota ryhtymään tarpeellisiin toimenpiteisiin audiovisuaalipalveluiden kaupan esille ottamiseksi WTO-neuvotteluissa, jotta unionin ulkopuolisten maiden markkinat olisivat nykyistä helpommin eurooppalaisten tuotteiden ulottuvilla. Komitea suhtautuu niin ikään myönteisesti siihen, että yhteisöllä ja sen jäsenvaltioilla olisi edelleen mahdollisuus määrittellä kulttuuri- ja audiovisuaalipolitiikkansa ja toteuttaa sitä kulttuurisen monimuotoisuutensa suojelemiseksi.

⁽¹⁾ KOM(1999) 658 lopullinen, TSK:n 27. huhtikuuta 2000 antama lausunto aiheesta ”Ehdotus neuvoston päätökseksi eurooppalaisten audiovisuaalisten teosten kehittämisen, levityksen ja edistämisen tukemista koskevan ohjelman täytäntöönpanosta (Media Plus – Kehittäminen, levitys ja edistäminen) (2000–2005)”, EYVL C 168, 16.6.2000.

9. Päätelmät

9.1. Komitea

- tukee yleisesti ottaen komission tiedonantoa, sillä se on merkittävä askel kohti asianmukaisen audiovisuaalipolitiikan muotoilemista digitaaliaikaa varten
- toteaa, että audiovisuaaliala on yksi eniten työpaikkoja luovista aloista, minkä lisäksi sillä on edelleen perusluonteinen tehtävä demokratian, mielipiteenvapauden ja pluralismin kannalta samoin kuin suojehtaessa ja edistettäessä Euroopan kulttuurista monimuotoisuutta

- toivoo pian voivansa nähdä ja arvioida komission ehdottamien tutkimusten ja muiden toimien tuloksia
- katsoo, että EY:n kulttuuri-, audiovisuaali- ja kilpailupolitiikan on oltava yhtenäistä, mikä on ilmaistava kulttuurisen monimuotoisuuden säilyttämiseen tähtäävissä suuntaviivoissa, ja annettava kunkin valtion hallitukselle mahdollisuus edistää asianmukaisesti maansa tuotantopotentiaalia
- uskoo, että demokratian, pluralismin, sosiaalisen yhteenkuuluvuuden sekä kulttuurisen ja kielellisen monimuotoisuuden takaamiseksi julkisten yleisradiopalveluiden on edelleen hyödynnettävä tekniikan kehittymistä tehtävänsä täyttäessään.

Bryssel 19. lokakuuta 2000.

Talous- ja sosiaalikomitean

puheenjohtaja

Göke FRERICHS

Talous- ja sosiaalikomitean lausunto aiheesta ”Ehdotus: Neuvoston direktiivi Euroopan lentoyhtiöiden liiton (AEA), European Transport Workers’ Federationin (ETF), European Cockpit Associationin (ECA), European Regions Airline Associationin (ERA) ja International Air Carrier Associationin (IACA) tekemästä, siviili-ilmailun liikkuvien työntekijöiden työajan järjestämistä koskevasta sopimuksesta”

(2001/C 14/23)

Talous- ja sosiaalikomitea päätti 19. lokakuuta 2000 työjärjestyksensä 23 artiklan 3 kohdan mukaisesti antaa lausunnon edellä mainitusta ehdotuksesta.

Asian valmistelu annettiin ”liikenne, energia, perusrakenteet, tietoyhteiskunta” -jaoston tehtäväksi. Yleisesittelijäksi nimettiin työjärjestyksen 20 ja 50 artiklan mukaisesti Joseph Konz.

Talous- ja sosiaalikomitea hyväksyi 19. lokakuuta 2000 pitämässään 376. täysistunnossa seuraavan lausunnon. Äänestyksessä annettiin 81 ääntä puolesta, 1 vastaan, ja 1 pidättyi äänestämästä.

1. Johdanto

1.1. Siviili-ilmailualan työmarkkinaosapuolet solmivat 22. maaliskuuta 2000 eurooppalaisen sopimuksen liikkuvien työntekijöiden eli lentäjien, lentomekaanikkojen ja matkustamomiehien työajan järjestämisestä.

1.2. Työmarkkinaosapuolet esittivät sopimuksen komissiolle ja pyysivät, että se pantaisiin täytäntöön yhteisön tasolla

neuvoston komission ehdotuksesta tekemällä päätöksellä perustamissopimuksen 139 artiklan 2 kohdan mukaisesti.

1.3. Sopimuksen allekirjoitti viisi työntekijä- ja työnantaja-järjestöä⁽¹⁾,

⁽¹⁾ AEA (Euroopan lentoyhtiöiden liitto)
IACA (International Air Carrier Association)
ERA (European Regions Airline Association)
ECA (European Cockpit Association)
ETF (European Transport Workers’ Federation, joka kuuluu Euroopan ammatilliseen yhteisjärjestöön).